

✧ Texty na tento týden – Ex 7:8–10:29; Nu 33:4; Ř 1:24–32; Ž 104:27.28; Iz 28:2.12–17; Iz 44:9.10.12–17

✧ Základní verš

„Srdce faraónovo se zatvrdilo a Izraelce nepropustil, jak Hospodin skrze Mojžíše předpověděl.“ (Ex 9:35)

Farmář se snažil přimět osla k pohybu, ale zvíře se ani nehnulo. Farmář tedy vzal klacek a osla udeřil. Znovu na něj promluvil a ten se dal konečně do pohybu.

Na otázku, jak to funguje, farmář odpověděl: „Nejdřív musíš získat oslovu pozornost.“

Zkusme na chvíli nemyslet na týrání zvířat. Zdůrazněme něco, co se odehrálo v souvislosti s vyjitím Izraelců z Egypta. Mojžíš byl pověřen, aby lid vyvedl. Jde tedy za faraónem se známými Božími slovy: *šalach et ami*, tedy „Propust' můj lid!“

Faraón to však odmítal. Písmo nikde výslovně nevysvětluje, proč se faraón tak zdráhal, když měli Egypťané z Izraelců takové obavy v případě vojenského konfliktu (viz Ex 1,10). Jak už to v případě otroctví bývá, šlo především o ekonomické důvody. Židé představovali levnou pracovní sílu, o kterou faraón nechtěl přijít. Lze tedy předpokládat, že i faraón potřeboval něco, co „upoutalo jeho pozornost“, aby si to nakonec rozmyslel.

✧ Osnova lekce:

V této lekci se zaměříme na první sérii egyptských ran, které Bůh seslal na Egypt jako odpověď na faraónovo odmítnutí propustit Izrael. Uvidíme také, jak tyto rány konfrontovaly egyptská božstva a projevovaly Hospodinovu svrchovanost.

- Ex 7:8–15 - První konfrontace: Áronova hůl a hole kouzelníků (neděle)
- Ex 7:3.13.14.22 - Kdo zatvrdil faraónovo srdce? (pondělí)
- Ex 7:19–8,19 - První tři rány a jejich dopad na egyptské bohy (úterý)
- Ex 8:17–9:12 - Další rány a svoboda odmítnout Boha (středa)
- Ex 9:22–10:29 - Krupobití, kobylky a tma a faraónův vzdor (čtvrtek)

NE 20. července – BŮH VERSUS BOHOVÉ

Ex 7:8-15 „⁸Hospodin dále řekl Mojžíšovi a Áronovi: ⁹„Až k vám farao promluví: „Prokažte se nějakým zázrakem,“ řekneš Áronovi: „Vezmi svou hůl a hod' ji před faraóna, a stane se drakem.“ ¹⁰Mojžíš s Áronem tedy předstoupili před faraóna a učinili, jak Hospodin přikázal. Áron hodil svou hůl před faraóna i před jeho služebníky a ona se stala drakem. ¹¹Farao však také povolal mudrce a čaroděje, a egyptští věštcí učinili svými kejklemi totéž. ¹²Hodili každý svou hůl na zem a ony se staly draky. Ale Áronova hůl jejich hole pohltila. ¹³Srdce faraónovo se však zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. ¹⁴Hospodin řekl Mojžíšovi: „Srdce faraónovo je neoblomné. Nechce lid propustit. ¹⁵Jdi k faraónovi ráno. Až půjde k vodě, postav se naproti němu na břehu Nilu a vezmi si do ruky hůl, která se proměnila v hada.“

Ex 12:12 „Tu noc projdu egyptskou zemí a všechno prvorozené v egyptské zemi pobiji, od lidí až po dobytek. Všechna egyptská božstva postihnu svými soudy. Já jsem Hospodin.“

PO 21. července – FARAÓNOVO SRDCE SE ZATVRDILO

Ex 7:3.13.14.22 „³Já však zatvrdím faraónovo srdce a učiním v egyptské zemi mnoho svých znamení a zázraků.“ [...] ¹³Srdce faraónovo se však zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. ¹⁴Hospodin řekl Mojžíšovi: „Srdce faraónovo je neoblomné. Nechce lid propustit.“ [...] ²²Ale totéž učinili egyptští věštcí svými kejklemi. Faraónovo srdce se zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl.“

Ex 4:21 „Hospodin dále Mojžíšovi poručil: „Až se vrátíš do Egypta, hled', abys před faraónem udělal všechny zázraky, jimiž jsem tě pověřil. Já však zatvrdím jeho srdce a on lid nepropustí.“

Ex 7:3 „Já však zatvrdím faraónovo srdce a učiním v egyptské zemi mnoho svých znamení a zázraků.“

Ex 9:12 „Hospodin však zatvrdil faraónovo srdce, takže je neposlechl, jak Hospodin Mojžíšovi předpověděl.“

Ex 10:1.20.27 „¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Předstup před faraóna. Já jsem totiž učinil jeho srdce i srdce jeho služebníků neoblomné, abych mohl uprostřed nich provést tato svá znamení.

²⁰Avšak Hospodin zatvrdil faraónovo srdce, takže Izraelce nepropustil.

²⁷Avšak Hospodin zatvrdil faraónovo srdce a on je nedovolil propustit.“

Ex 11:10 „Mojžíš a Áron všechny ty zázraky před faraónem učinili, ale Hospodin zatvrdil faraónovo srdce, takže Izraelce ze své země nepropustil.“

Ex 14:4.8 „⁴Tu zatvrdím faraónovo srdce a on vás bude pronásledovat. Já se však na faraónovi a na všem jeho vojsku oslavím, takže Egypťané poznají, že já jsem Hospodin.“⁸ I učinili tak.

⁸Hospodin zatvrdil srdce faraóna, krále egyptského, a ten Izraelce pronásledoval. Ale Izraelci navzdory všemu vyšli.“

Ř 9:17.18 „¹⁷Písmo přece říká faraónovi: „Vyzdvihl jsem tě, abych na tobě ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi.“¹⁸Smilovává se tedy, nad kým chce, a koho chce, činí zatvrzelým.“

Ex 8:15.19.23 „¹⁵Věštcí tedy řekli faraónovi: „Je to prst Boží.“ Srdce faraónovo se však zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl.

¹⁹Učiním rozdíl mezi lidem svým a lidem tvým. Toto znamení se stane zítra.“

²³Odejeme do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a tam budeme obětovat Hospodinu, svému Bohu, jak nám nařídil.““

Ex 9:7.34.35 „⁷Farao si to dal zjišťit, a vskutku z izraelských stád nepošel jediný kus ; přesto zůstalo srdce faraónovo neoblomné a lid nepropustil.

³⁴Když farao viděl, že přestal déšť a krupobití i hromobití, hřešil dále. Zůstal v srdci neoblomný, on i jeho služebníci.

³⁵Srdce faraónovo se zatvrdilo a Izraelce nepropustil, jak Hospodin skrze Mojžíše předpověděl.“

Ř 1:24-32 „²⁴Proto je Bůh nechal na pospas nečistým vášním jejich srdcí, takže zneuctvují svá vlastní těla; ²⁵vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli – on budiž veleben na věky! Amen. ²⁶Proto je Bůh vydal v moc hanebných vášní. Jejich ženy zaměnily přirozený styk za nepřirozený ²⁷a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženami a vzplanuli žádostí jeden k druhému, muži s muži provádějí hanebnosti, a tak sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svou scestnost. ²⁸Protože si nedovedli vážít pravého poznání Boha, dal je Bůh na pospas jejich zvrácené mysli, aby dělali, co se nesluší. ²⁹Jsou plni nepravosti, podlosti, lakoty, špatnosti, jsou samá závist, vražda, svár, lest, zlomyslnost, jsou donašeči, ³⁰pomlouvачi, Bohu odporní, zpupní, nadutí, chlubití. Vymýšlejí zlé věci, neposlouchají rodiče, ³¹nemají rozum, nedovedou se s nikým snést, neznají lásku ani slitování. ³²Vědí o spravedlivém rozhodnutí Božím, že ti, kteří tak jednají, jsou hodni smrti; a přece nejenže sami tak jednají, ale také jiným takové jednání schvalují.“

Dt 30:19 „Dovolávám se dnes proti vám svědectví nebes i země: Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo.“

ÚT 22. července – PRVNÍ TŘI RÁNY

Ex 7:19 „Hospodin dále řekl Mojžíšovi: „Vyzvi Árona: ‚Vezmi svou hůl a vztáhni ruku nad egyptské vody, nad průplavy, nad říční ramena, nad jezera, vůbec nad všechny nahromaděné vody.‘ Stanou se krví. V celé egyptské zemi bude krev, i ve džberech a džbánech.““

Ex 8:1.2 „¹Hospodin dále řekl Mojžíšovi: „Vyzvi Árona: ‚Vztáhni ruku se svou holí nad průplavy, nad říční ramena i nad jezera a vyveď na egyptskou zemi žáby.‘“² Áron vztáhl ruku nad egyptské vody a žáby vylézaly, až pokryly egyptskou zemi.“

Ex 8:12 „Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vyzvi Árona: ‚Vztáhni svou hůl a udeř do prachu na zemi!‘ Stanou se z něho po celé egyptské zemi komáři.““

Ex 7:14-29 „¹⁴Hospodin řekl Mojžíšovi: „Srdce faraónovo je neoblomné. Nechce lid propustit. ¹⁵Jdi k faraónovi ráno. Až půjde k vodě, postav se naproti němu na břehu Nilu a vezmi si do ruky hůl, která se proměnila v hada. ¹⁶Řekneš mu: Hospodin, Bůh Hebrejů, mě k tobě posílá se vzkazem: Propusť můj lid, aby mi na poušti sloužil. Ale ty jsi dosud neposlechl. ¹⁷Toto praví Hospodin: Podle toho poznáš, že já jsem Hospodin: Holí, kterou mám v ruce, teď udeřím do vody v Nilu, a ta se promění v krev. ¹⁸Ryby, které jsou v Nilu, leknou a Nil bude páchnout. Marně budou Egypťané usilovat, aby se mohli napít vody z Nilu.“¹⁹Hospodin dále řekl Mojžíšovi: „Vyzvi Árona: ‚Vezmi svou hůl a vztáhni ruku nad egyptské vody, nad průplavy, nad říční ramena, nad jezera, vůbec nad všechny nahromaděné vody.‘ Stanou se krví. V celé egyptské zemi bude krev, i ve džberech a džbánech.“²⁰Mojžíš a Áron učinili, jak Hospodin přikázal. Áron pozdvihl hůl a před očima faraóna a jeho služebníků udeřil do vody v Nilu a všechna voda Nilu se proměnila v krev.

Iz 44:9.10.12-17 „⁹Výrobci model jsou všichni k ničemu; modly , které mají za žádoucí, jim nijak neprospějí. Jejich svědkové, ti nic nevidí a nic nevědí, jsou jen pro ostudu.

¹⁰Kdo si boha vyrábí, jen modlu si odlévá; nebude z toho mít žádný prospěch.

¹²Kovář kuje modlu , pracuje při žhoucím uhlí, kladivem jí dává tvar, zhotovuje ji silou své paže; přitom hladoví do vysílení, nemůže se ani napít, ač umdlévá. ¹³Tesař natahuje šňůru, rudkou načrtává modlu , opracovává ji dláty, rozměřuje kružidlem, až jí dá podobu muže, honosný vzhled člověka, a usadí ji v domě. ¹⁴Dá si porazit cedry nebo vezme dub, drnák či křemelák, vypěstoval si je mezi lesními stromy. Zasadil jasan a déšť mu dal vzrůst. ¹⁵Pro člověka je to na topení, něco z toho vezme a ohřeje se. Bud' zatopí a upeče chleba, nebo zhotoví boha a klaní se mu , udělá z toho modlu a hrbí se před ní. ¹⁶Polovinu spálí pod masem, které bude jíst, upeče pečeni a nasytí se. Přitom se ohřeje a zvolá: „To jsem se zahřál, je mi teplo!“ ¹⁷Z toho, co zůstalo, si udělá boha, modlu, před kterou se hrbí a již se klaní a k níž se modlí a žádá-ní: „Vysvobod' mě, jsi přece můj bůh!““

Př 16:18 „Pýcha předchází pád, domýšlivost klopýtnutí.“

PÁ 25. července – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 2. část 23. kapitoly „Egyptské rány“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 265–272; NUD 123–128).

„Odporné modlářství Egyptanů a jejich krutost v závěrečné etapě pobytu Hebrejů v Egyptě měly v Izrael-cích vzbudit ošklivost k modlářství a přivést je k tomu, aby se uchýlili pod ochranu Boha svých otců. [...] K zatvrzení faraonova srdce nebylo použito žádné nadpřirozené moci. Avšak semena vzpoury, která zasel, když odmítl první zázrak, přinesla svou žeň. Jak krok za krokem pokračoval ve svém tvrdohlavém odporu, jeho srdce se stále více a více zatvrzovalo až do chvíle, kdy byl nucen pohledět do chladné, mrtvé tváře svého prvorozeného syna.“ (PP 268; NUD 125)

„Slunce a měsíc byly předmětem uctívání Egyptanů. Touto tajuplnou temnotou byli pokořeni jak lidé, tak i jejich bohové. Jakkoli to bylo hrozné, tento soud byl důkazem Božího slitování a neochoty ničit. Hospodin dal lidem čas k přemýšlení a pokání, než na ně uvalí poslední a nejstrašnější ránu.“ (PP 272; NUD 128)

Otázky k rozhovoru

1. Zamyslete se důkladněji nad otázkou, proč se faraón tak zatvrdil, že odmítl udělat to, co se nakonec ukázalo jako jediné správné – propustit Izraelce. Jak se stane, že někdo zcela podlehne sebeklamu? Jaké varování bychom si z toho měli vzít pro sebe? Jak můžeme zabránit tomu, abychom se zatvrdili a učinili katastrofální rozhodnutí, přestože máme před sebou stále správnou volbu a správnou cestu? Které další biblické postavy udělaly stejnou chybu?

2. V jednu chvíli, uprostřed vši zkázy, kterou faraón přivodil své zemi a lidu, prohlásil: „Opět jsem zhřešil. Hospodin je spravedlivý, a já i můj lid jsme svévolníci“ (Ex 9,27). Bylo to úžasné vyznání hříchu. Co můžeme říci o jeho upřímnosti?

20:56

²¹Ryby v Nilu lekly, Nil začal páchnout a Egypťané nemohli vodu z Nilu pít. A krev byla v celé egyptské zemi. ²²Ale totéž učinili egyptští věštcí svými kejklemi. Faraónovo srdce se zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. ²³Faraó se obrátil a vešel do svého domu, a ani toto si nevzal k srdci. ²⁴Všichni Egypťané kopali kolem Nilu, aby přišli na pitnou vodu, protože vodu z Nilu pít nemohli. ²⁵To trvalo plných sedm dní poté, co Hospodin zasáhl Nil. ²⁶Potom Hospodin řekl Mojžíšovi: „Předstup před faraóna a řekni mu: Toto praví Hospodin: Propust' můj lid, aby mi sloužil. ²⁷Budeš-li se zdráhat jej propustit, napadnu celé tvé území žábami. ²⁸Nil se bude žábami hemžit, vylezou a vniknou do tvého domu, do tvé ložnice a na tvé lože i do domu tvých služebníků a mezi tvůj lid, do tvých pecí a díží. ²⁹I po tobě, po tvém lidu a po všech tvých služebnících polezou žáby.“

Ex 8:1-15 „¹Hospodin dále řekl Mojžíšovi: „Vyzvi Árona: „Vztáhni ruku se svou holí nad průplavy, nad říční ramena i nad jezera a vyved' na egyptskou zemi žáby.““ ²Áron vztáhl ruku nad egyptské vody a žáby vylézaly, až pokryly egyptskou zemi. ³Ale totéž učinili věštcí svými kejklemi a i oni vyvedli na egyptskou zemi žáby. ⁴Tu povolal faraó Mojžíše a Árona a řekl: „Proste Hospodina, aby mě i můj lid zbavil žab. Pak propustím lid, aby obětoval Hospodinu.“ ⁵Mojžíš faraónovi odvětil: „Rač mi sdělit , kdy mám prosit za tebe, za tvé služebníky a za tvůj lid, aby Hospodin vyhladil žáby u tebe i v tvých domech. Zůstanou jen v Nilu.“ ⁶Faraó odpověděl: „Zítřa.“ Mojžíš řekl: „ Ať je podle tvého slova, abys poznal, že nikdo není jako Hospodin, náš Bůh. ⁷Žáby se stáhnou od tebe i z tvých domů, od tvých služebníků a od tvého lidu. Zůstanou jen v Nilu.“ ⁸Nato odešel Mojžíš s Áronem od faraóna a Mojžíš úpěnlivě volal k Hospodinu kvůli žábám, kterými faraóna postihl. ⁹Hospodin učinil podle Mojžíšovy prosby a žáby v domech, ve dvorcích i na polích pošly. ¹⁰Shrabali je na hromady a kupy a zápach z nich naplnil zemi. ¹¹Když však faraó viděl, že nastala úleva, zůstal v srdci neoblomný a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. ¹²Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vyzvi Árona: „Vztáhni svou hůl a udeř do prachu na zemi!“ Stanou se z něho po celé egyptské zemi komáři.“ ¹³I učinili tak. Áron vztáhl ruku s holí a udeřil do prachu na zemi a na lidech i na dobytku se objevili komáři. Po celé egyptské zemi se ze všeho prachu země stali komáři. ¹⁴Když totéž chtěli učinit věštcí svými kejklemi, totiž vyvést komáry, nemohli. A komáři byli na lidech i na dobytku. ¹⁵Věštcí tedy řekli faraónovi: „Je to prst Boží.“ Srdce faraónovo se však zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl.“

Ex 8:16-19 „¹⁶Hospodin řekl Mojžíšovi: „Za časného jitra se postav před faraóna, až vyjde k vodě. Řekneš mu: Toto praví Hospodin: Propust' můj lid, aby mi sloužil! ¹⁷Jestliže můj lid nepropustíš, pošlu na tebe, na tvé služebníky, na tvůj lid i na tvé domy mouchy. Domy Egyptanů budou plné much, i ta půda, na které žijí. ¹⁸Ale zemi Gošen, kde se zdržuje můj lid, v onen den podivuhodně odliším. Tam mouchy nebudou, abys poznal, že já jsem Hospodin i uprostřed této země. ¹⁹Učiním rozdíl mezi lidem svým a lidem tvým. Toto znamená se stane zítřa.“

Gn 1:1.2.20-22 „¹Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. ²Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tíní byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.

²⁰I řekl Bůh: „Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci lététe nad zemí pod nebeskou klenbou!“ ²¹I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré. ²²A Bůh jim požehnal: „Plodte a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci necht' se rozmnoží na zemi.““

Ž 104:27.28 „²⁷A to vše s nadějí vzhlíží k tobě, že jim dáš v pravý čas pokrm; ²⁸rozdáváš jim a oni si berou, otevřeš ruku a nasytíš se dobrým.“

Ž 136:25 „Veškerému tvorstvu dává pokrm, jeho milosrdenství je věčné.“

J 11:25 „Ježš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“

J 14:6 „Ježš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.““

ST 23. července – MOUCHY, MOR A VŘEDY

Ex 8:17 „Jestliže můj lid nepropustíš, pošlu na tebe, na tvé služebníky, na tvůj lid i na tvé domy mouchy. Domy Egyptanů budou plné much, i ta půda, na které žijí.“

Ex 9:2.3.8.9 „²Budeš-li se zdráhat jej propustit a zatvrdíš-li se proti nim ještě víc, ³tu na tvá stáda, která jsou na poli, na koně, na osly, na velbloudy, na skot i na brav, dolehne Hospodinova ruka velmi těžkým morem.

⁸Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: „Naberte si plné hrsti sazí z pece a Mojžíš ať je rozhazuje faraónovi před očima směrem k nebi. ⁹Bude z nich po celé egyptské zemi poprašek, který způsobí na lidech i na dobytku po celé egyptské zemi vředy hnisavých neštovic.““

Ex 8:16-28 „¹⁶Hospodin řekl Mojžíšovi: „Za časného jitra se postav před faraóna, až vyjde k vodě. Řekneš mu: Toto praví Hospodin: Propust' můj lid, aby mi sloužil!'¹⁷Jestliže můj lid nepropustíš, pošlu na tebe, na tvé služebníky, na tvůj lid i na tvé domy mouchy. Domy Egyptanů budou plné much, i ta půda, na které žijí. '¹⁸Ale zemi Gošenu, kde se zdržuje můj lid, v onen den podivuhodně odliším. Tam mouchy nebudou, abys poznal, že já jsem Hospodin i uprostřed této země. '¹⁹Učiním rozdíl mezi lidem svým a lidem tvým. Toto znamená se stane zítra.“²⁰A Hospodin tak učinil. Dotěrné mouchy vnikly do domu faraónova, do domu jeho služebníků a na celou egyptskou zemi. Země byla těmi mouchami zamorena. '²¹Tu povolal farao Mojžíše a Árona a řekl: „Nuže, přineste oběť svému Bohu zde v zemi.“²²Mojžíš odpověděl: „Nebylo by správné, abychom to učinili. To, co máme obětovat Hospodinu, svému Bohu, je Egyptanům ohavností. Copak by nás neukamenovali, kdybychom před nimi obětovali, co je jim ohavností? '²³Odejdemo do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a tam budeme obětovat Hospodinu, svému Bohu, jak nám nařídil.“²⁴Farao řekl: „Propustím vás tedy, abyste obětovali Hospodinu, svému Bohu, na poušti. Jenom neodcházejte příliš daleko. Proste za mne.“²⁵Mojžíš odvětil: „Až od tebe odejdu, budu prosit Hospodina a zítra odletí mouchy od faraóna, od jeho služebníků i od jeho lidu. Jen ať nás opět farao neobelstí, že by nechtěl propustit lid, aby obětoval Hospodinu.“²⁶Pak Mojžíš od faraóna odešel a prosil Hospodina. '²⁷A Hospodin učinil, jak Mojžíš řekl. Mouchy odletěly od faraóna, od jeho služebníků i od jeho lidu. Ani jediná nezůstala. '²⁸Ale farao zůstal v srdci neoblomný i tentokrát a lid nepropustil.“

Ex 9:1-12 „¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Předstup před faraóna a promluv k němu: Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propust' můj lid, aby mi sloužil!'²Budeš-li se zdráhat jej propustit a zatvrdíš-li se proti nim ještě víc, ³tu na tvá stáda, která jsou na poli, na koně, na osly, na velbloudy, na skot i na brav, dolehne Hospodinova ruka velmi těžkým morem. '⁴Hospodin však bude podivuhodně rozlišovat mezi stády izraelskými a stády egyptskými, takže nezajde nic z toho, co patří Izraelcům. '⁵Hospodin také určil lhůtu: Zítra toto učiní Hospodin v celé zemi.“⁶A nazítří to Hospodin učinil. Všechna egyptská stáda pošla, ale z izraelských stád nepošel jediný kus. '⁷Farao si to dal zjistit, a vskutku z izraelských stád nepošel jediný kus ; přesto zůstalo srdce faraónovo neoblomné a lid nepropustil. '⁸Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: „Naberte si plné hrsti sazí z pece a Mojžíš ať je rozhazuje faraónovi před očima směrem k nebi. '⁹Bude z nich po celé egyptské zemi poprašek, který způsobí na lidech i na dobytku po celé egyptské zemi vředy hnísavých neštovic.“¹⁰Nabrali tedy saze z pece, postavili se před faraóna a Mojžíš je rozhazoval směrem k nebi. Na lidech i na dobytku se objevily vředy hnísavých neštovic. '¹¹Ani věstci se nemohli postavit před Mojžíše pro vředy, neboť vředy byly na věstcích i na všech Egyptánech. '¹²Hospodin však zatvrdil faraónovo srdce, takže je neposlechl, jak Hospodin Mojžíšovi předpověděl.“

Př 4:23 „Především stráž své srdce, vždyť z něho vychází život.“

ČT 24. července – KRUPOBITÍ, KOBYLKY A TMA

Ex 9:22 „Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku k nebi. Na celou egyptskou zemi dolehne krupobití, na lidi, na dobytek i na všechny polní byliny v egyptské zemi.““

Ex 10:3.4 „³Mojžíš a Áron tedy předstoupili před faraóna a řekli mu: „Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Jak dlouho se budeš zdráhat pokařit se přede mnou? Propust' můj lid, aby mi sloužil. '⁴Budeš-li se zdráhat propustit můj lid, pak na tvé území uvedu zítra kobylinky.““

Ex 10:21 „Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku k nebi a egyptskou zemi zahálí temnota, taková temnota, že se dá nahmatat.““

Ex 9:13-35 „¹³Hospodin řekl Mojžíšovi: „Za časného jitra se postav před faraóna. Řekneš mu: Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propust' můj lid, aby mi sloužil!'¹⁴Tentokrát zasáhnu do srdce všemi svými údery tebe i tvé služebníky a tvůj lid, abys poznal, že na celé zemi není nikdo jako já. '¹⁵Vždyť už tehdy, když jsem vztáhl ruku, abych bil tebe i tvůj lid morem, mohl jsi být vyhlazen ze země. '¹⁶Avšak proto jsem tě zachoval, abych na tobě ukázal svou moc a aby se po celé zemi vypravovalo o mém jménu. '¹⁷Stále jednáš proti mému lidu zpupně a nechceš jej propustit. '¹⁸Proto spustím zítra v tuto dobu tak hrozné krupobití, jaké v Egyptě nebylo ode dne jeho vzniku až do nynějška. '¹⁹Nuže, dej odvést do bezpečí svá stáda a všechno, co máš na poli. Všechny lidi i dobytek, vše , co bude zastíženo na poli a nebude shromážděno do domu, potluče krupobití, takže zemřou. '²⁰Kdo z faraónových služebníků se Hospodinova slova ulekl, zahnal své otroky a svá stáda do domů. '²¹Kdo si slovo Hospodinovo nevzal k srdci, nechal své otroky a svá stáda na poli. '²²Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku k nebi. Na celou egyptskou zemi dolehne krupobití, na lidi, na dobytek i na všechny polní byliny v egyptské zemi.“²³Když Mojžíš vztáhl svou hůl k nebi, dopustil Hospodin hromobití a krupobití. Na zemi padal oheň. Tak Hospodin spustil krupobití na egyptskou zemi. '²⁴Nastalo krupobití a uprostřed krupobití šlehal oheň; něco tak hrozného nebylo v celé zemi egyptské od dob, kdy se dostala do moci tohoto pronároda.

²⁵Krupobití potlouklo v celé egyptské zemi všechno, co bylo na poli, od lidí po dobytek; krupobití potlouklo také všechny polní byliny a polámalo všechno polní stromoví. '²⁶Jenom v zemi Gošenu, kde sídlili Izraelci, krupobití nebylo. '²⁷Tu si farao dal předvolat Mojžíše a Árona a řekl jim: „Opět jsem zhřešil. Hospodin je spravedlivý, a já i můj lid jsme svévolníci. '²⁸Proste Hospodina. Božího hromobití a krupobití je už dost. Propustím vás, nemusíte tu už dál zůstat. “²⁹Mojžíš mu odvětil: „Jen co vyjdu z města, rozprostřu své dlaně k Hospodinu. Hromobití přestane a krupobití skončí, abys poznal, že země je Hospodinova. '³⁰Vím ovšem, že ty ani tvoji služebníci se stále ještě nebudete Hospodina Boha bát. “³¹Potlučen byl len a ječmen, protože ječmen byl už v klasech a len nasazoval tobošky. '³²Pšenice a špalda však potlučeny nebyly, protože jsou pozdní. '³³Mojžíš vyšel od faraóna z města a rozprostřel dlaně k Hospodinu. Hromobití a krupobití přestalo a déšť už nezaplavoval zemi. '³⁴Když farao viděl, že přestal déšť a krupobití i hromobití, hřešil dále. Zůstal v srdci neoblomný, on i jeho služebníci. '³⁵Srdce faraónovo se zatvrdilo a Izraelce nepropustil, jak Hospodin skrze Mojžíše předpověděl.“

Ex 10:1-29 „¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Předstup před faraóna. Já jsem totiž učinil jeho srdce i srdce jeho služebníků neoblomné, abych mohl uprostřed nich provést tato svá znamení '²a ty abys mohl vypravovat svým synům i vnukům o tom, co jsem v Egyptě dokázal, i o znameních, která jsem mezi nimi udělal, ať víte, že já jsem Hospodin.“³Mojžíš a Áron tedy předstoupili před faraóna a řekli mu: „Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Jak dlouho se budeš zdráhat pokařit se přede mnou? Propust' můj lid, aby mi sloužil. '⁴Budeš-li se zdráhat propustit můj lid, pak na tvé území uvedu zítra kobylinky. '⁵Přikryj povrch země, takže nebude možno zemi ani vidět, a sežerou zbytek toho, co vyvázlo, co vám zůstalo po krupobití. Ožerou také všechny stromy, které vám na polích znovu raší. '⁶Naplní tvé domy, domy všech tvých služebníků i domy všech Egyptanů. Něco takového neviděli tvoji otcové ani dědové od doby, kdy začali obdělávat půdu, až dodnes.“⁷Nato se Mojžíš obrátil a odešel od faraóna. '⁸Faraónovi služebníci řekli: „Jak dlouho nám bude tento člověk léčkou? Propust' ty muže, ať slouží Hospodinu, svému Bohu. Což jsi dosud nepoznal, že hrozí Egyptu zánik? “⁹Mojžíš a Áron byli přivedeni zpět k faraónovi. Ten jim řekl: „Nuže, služte Hospodinu, svému Bohu. Kdo všechno má jít? “¹⁰Mojžíš odvětil: „Půjdemo se svou mládeží i se starci, půjdeme se svými syny i dcerami, se svým bravem i skotem, neboť máme slavnost Hospodinovu.“¹¹Farao jim však řekl: „To tak! Myslíte si, že Hospodin bude s vámi, když vás propustím s dětmi? To jste si zamlouli špatnou věc. '¹²Kdepak! Vy muži si dějte a služte Hospodinu, když o to tak stojíte.“¹³A vyhnali je od faraóna. '¹⁴Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni nad egyptskou zemi ruku, aby přilétly na egyptskou zemi kobylinky a sežraly všechny byliny země, všechno, co zůstalo po krupobití. “¹⁵Mojžíš tedy vztáhl nad egyptskou zemi hůl a Hospodin přihnál na zemi východní vítr. Ten vál po celý den a celou noc. Když nastalo jitra, přinesl východní vítr kobylinky. '¹⁶Kobylinky přilétly na celou egyptskou zemi a spustily se na celé území Egypta v takovém množství, že tolik kobylek nebylo nikdy předtím ani potom. '¹⁷Přikryly povrch celé země, až se na zemi zatmělo, a sežraly všechny byliny na zemi i všechno ovoce na stromech, co zbylo po krupobití. Na stromech a na polních bylinách po celé egyptské zemi nezbylo nic zeleného. '¹⁸Farao rychle povolal Mojžíše a Árona. Řekl jim: „Zhřešil jsem proti Hospodinu, vašemu Bohu, i proti vám. '¹⁹Sejmi prosím můj hřích ještě tentokrát a proste Hospodina, svého Boha, aby jen odvrátil ode mne tuto smrt. “²⁰Mojžíš od faraóna odešel a prosil Hospodina. '²¹Tu Hospodin obrátil vítr a velmi silný mořský vítr odnesl kobylinky a prude je vrhl do Rákosového moře, takže na celém egyptském území nezůstala jediná kobylička. '²²Avšak Hospodin zatvrdil faraónovo srdce, takže Izraelce nepropustil. '²³Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku k nebi a egyptskou zemi zahálí temnota, taková temnota, že se dá nahmatat. “²⁴Mojžíš vztáhl ruku k nebi. Tu nastala po celé egyptské zemi tma tmoucí a trvala po tři dny. '²⁵Lidé neviděli jeden druhého; po tři dny se nikdo neodvážil hnout ze svého místa. Ale všichni Izraelci měli ve svých obydlích světlo. '²⁶Farao povolal Mojžíše a řekl: „Odejďte! Služte Hospodinu! Zanechte tu jenom svůj brav a skot. Také vaše děti mohou jít s vámi. “²⁷Mojžíš odpověděl: „Ty sám nám dáš potřebné k obětem hodím a k zápalným obětem, abychom je připravili Hospodinu, svému Bohu. '²⁸Půjdou s námi i naše stáda, ani pazneht tu nezůstane. Budeme z nich brát k službě Hospodinu, svému Bohu. My ještě nevíme, čím budeme Hospodinu sloužit, dokud tam nepřijdeme. “²⁹Avšak Hospodin zatvrdil faraónovo srdce a on je nedovolil propustit. '³⁰Farao řekl: „Odejdi ode mne. Dej si pozor, ať mi už nepříjdeš na oči. Neboť v den, kdy mi přijdeš na oči, zemřeš! “³¹Mojžíš odpověděl: „Jak jsi řekl. Už ti na oči nepříjdu.“

Iz 28:2.17 „²Hle, Panovníkův silný a udatný přijde jako přívál krupobití, jako zhoubná bouře; jako přívál vod, jak dravé proudy je srazí pěstí k zemi. '³Za měřicí šňůru beru právo, za olovnici spravedlnost. Lživé útočiště smete krupobití a skřísí zaplaví vody.“⁴
Ez 13:11-13 „¹¹Řekni těm, kteří nahazují stěnu omítkou: Padne! Spustí se lijavec, který spláchně všechno . Nechám padat kroupy jako kameny, rozpoutá se bouřlivá vichřice, '¹²a hle, zeď padne. Což vám nebylo řečeno: ‚Kde je to, čím jste ji nahodili? ‘“¹³Proto praví Panovník Hospodin toto: „Rozhořčen rozpoutám bouřlivou vichřici, rozhněván a rozhořčen spustím lijavec, který všechno spláchně, a kroupy jako kameny; a skončují s ní.“

